

על הפרק

זה הזמן להיכנס לתהליך

עוד שנה אחת נשארה לכניסה למועדון הרפורמה, יתכן ויארילו אותה בשנה נוספת, אבל כבר רואים את הקצה ורבים רבים עדיין לא הגיעו לכתב האישור המיוחל.

הרפורמה קשה לנו מאד, היא שוחקת אותנו, מחייבת אותנו להחליט על עתיד הענף אצלנו, דורשת דרישות מחמירות באיכות הסביבה ועוד הכבדות. עם זאת, הרפורמה היא עובדה קיימת. אי אפשר לבטל אותה ויתכן וכמוה לא תהיה לנו בעתיד. מדיניות משרדי הממשלה נמצאת בחוסר ודאות גדול ובמצב הכלכלי של המשק הלאומי עלולות להיות לנו הפתעות.

בקשה מרכזית אחת יש לנו מאלה שעדיין מתלבטים – היכנסו לתהליך וסיימו אותו עד לסוף שנת 2003, עם כתב אישור של מינהלת ההשקעות ביד.

עם כתב אישור ביד, אפשר להתלבט על ביצוע ההשקעות אך אסור להמר ולדחות את התהליך הרישום, התכנון, הביורוקרטיה והאישורים.

התהליך עצמו אורך לפחות ארבעה חודשים נטו ואם נוסיף לכך את זמן התכנון וההתרוצצות בין המשרדים, נמצא שיש להחליט היום ולצאת לדרך עם אדם מיוחד "שילחץ על הגז" עד להשגת כתב האישור (שמהווה חוזה אישי ומחייב עם המדינה).

אנשי איכות הסביבה "מורידים את הכפפות" ומתחילים לעבור בישובים ולרשום דו"חות, קנסות ואף משפטים. לאחרונה נקנס קיבוץ במרחב ירושלים ב־230,000 ש"ח, קיבוץ בנגב ב־50,000 ש"ח, חזיריה בצפון שזיהמה את נחל אעבלין חטפה 250,000 ש"ח. הנמקות השופטים לא מותירות מקום לספק בדבר כוונתם לאכוף את החוק להגנה על מקורות המים והנוף של ישראל.

התאחדות מגדלי בקר פועלת עם השותפים לענף, (התאחדות חקלאי ישראל, מועצת החלב, התנועות, נציגי ההתיישבות בכנסת) כדי להקטין את הדרישות הגדולות של איכות הסביבה, לעצור את השחיקה במחיר ולהאריך את הרפורמה לביצוע כל ההשקעות הכבדות בענף.

עם התייצבות משרד החקלאות החדש, נציב בפניו את הקשיים הגדולים שלנו בענף ונדרוש פתרונות ולא רק סימפטיה. באם יכלו כל הקיצים נאלץ להביע את מחאתנו גם ליד מקבלי ההחלטות.

יוסי מלול